

**Tekst, uitgesproken door ds. Arja Oude Kotte,
nadat zij namens de Protestantse Gemeente het 'Pinkstervuur' in ontvangst had genomen,
na afloop van de processie 'de Wehlse Umdracht' op 3 juni 2012**

Beste mede-gelovigen,

Met vreugde ontving de Prot.Gemeente hier in Wehl de uitnodiging van de Werkgroep Processie om hier op deze plek, bij het monument van de Broeders en Zusters, het vuur dat u met zich meedroeg, in ontvangst te nemen.

Twee duizend jaar geleden, tijdens het Pinksterfeest, sprak de apostel Petrus vol vuur zijn toehoorders toe. Aangestoken was hij door de Geest, die zich als vurige tongen over alle aanwezigen had verspreid.

Duizenden werden door dat vuur en door Petrus' woorden aangesproken.... De kerk was geboren.

Sindsdien er is veel gebeurd in de kerkgeschiedenis. Mensen raakten verdeeld, de kerk scheurde en deelde zich op in vele kerkvormen. Vijf eeuwen geleden zijn we elkaar kwijt geraakt, hebben we elkaar losgelaten, ja, kwam er zelf vijandschap.....

we moeten tot ons beider schande erkennen, dat dat niet was, zoals de Kerk van oorsprong bedoeld was.

Sinds de vorige eeuw krijgen de kerken weer oog voor elkaar, een proces van oecumene vindt plaats, met vallen en opstaan....

Het gaat er niet om dat al die kerken weer worden omgesmeed tot één Kerk, wèl, dat we beseffen dat we allen één zijn in onze Heer, Eénheid in verscheidenheid.....

daar kun je van dromen, daar kun je voor bidden, daar kun je aan werken.

Daarover kun je ook lezen in dat boek dat we het Woord van God noemen.

Daarom lees ik u graag een deel voor uit het boek 'De handelingen van de Apostelen', waarin beschreven wordt hoe het toeging in het allereerste begin van de Kerk.

We gaan terug naar de Bron..... om ons daar te laven, en te laten inspireren bij de zoektocht naar oecumene hier in ons eigen dorp.

Het was tijdens het Pinksterfeest in Jeruzalem, Petrus hield vol geestdrift een toespraak, Boven de hoofden van de toehoorders hadden zich vlammen als van vuur neergezet, de Geest van God liet zich kennen.

Hand. 2, 41- 47:

“Degenen die Petrus' woorden aanvaardden, lieten zich dopen;

op die dag breidde het aantal leerlingen zich uit met ongeveer drieduizend.

Ze bleven trouw aan het onderricht van de apostelen,

vormden met elkaar een gemeenschap,

braken het brood en wijdden zich aan het gebed.

De vele tekenen en wonderen die de apostelen verrichtten, vervulden iedereen met ontzag.

Allen die het geloof hadden aanvaard, bleven bijeen en hadden alles gemeenschappelijk.

Ze verkochten al hun bezittingen en verdeelden de opbrengst onder degenen die iets nodig hadden.

Elke dag kwamen ze trouw en eensgezind samen in de tempel,

braken het brood bij elkaar thuis en gebruikten hun maaltijden in een geest van eenvoud en vol vreugde.

Ze loofden God en stonden in de gunst bij het hele volk.

De Heer breidde hun aantal dagelijks uit met mensen die gered wilden worden.”

Laten wij bidden voor de kerk in onze dagen:

Goede, liefdevolle God,
Wij bidden voor de kerk in onze dagen,
in het bijzonder voor de twee kerken hier in Wehl,
dat zij tot zegen mogen zijn voor dit dorp,
dat zij zich niet opsluiten in zelf-genoegzaamheid,
maar elkaar ondersteunen en bemoedigen,
elkaar erkennen in de wijze waarop zij uiting geven aan hun geloof.
dat zij gezamenlijk naar buiten treden,
opkomend voor wie onrecht wordt aangedaan,
en wie tekort komen in het leven.

Wij bidden U voor de kinderen en jongeren in Wehl,
dat zij zich niet eenzaam en verloren voelen,
maar volwassenen om zich heen hebben,
die hen serieus nemen en respecteren hoe zij zijn,
dat deze jongeren de ruimte krijgen die zij nodig hebben om uit te groeien
tot mensen die zelf verantwoordelijkheid kunnen en durven dragen,
dat zij niet te vrij gelaten zullen worden,
waardoor het leven grenzeloos wordt en zonder zin.
Wij bidden U, God, houdt Gij hen vast,
en laten zij U leren kennen,
opdat zij kunnen opgroeien tot gelukkige mensenkinderen.

Wij bidden voor allen die zich door de kerk
in de steek gelaten voelen:
dat zij niet ten ondergaan aan haatgevoelens en verbittering,
maar kunnen aanvaarden dat kerkenwerk
vaak ook gebrekkig mensenwerk is.

Wij bidden voor hen die leiding geven binnen de kerk,
voor hen die als herder over anderen zijn aangesteld:
dat zij gesterkt worden in hun roeping;
dat zij goede herders zullen zijn,
en hun taak overeenkomstig het voorbeeld van Jezus uitvoeren,
dat zij dichtbij degenen staan die aan hun zorgen zijn toevertrouwd,
ruimte geven aan wie anders denken,
en aan wie nieuwe wegen willen gaan.

Wij bidden voor onszelf, die samen kerk willen zijn:
dat wij groeien in liefde en trouw,
dat wij met vallen en opstaan ons blijven inspannen voor die ene wereldwijde kerk,
die U belijdt als Heer van het leven,
dat wij ons blijven inspannen voor recht en vrede, dicht bij huis en ver van hier,
en zo bijdragen aan de komst van uw rijk in deze wereld.

Goede God, Bron van ons bestaan,
zegen ons met uw liefde en kracht,
opdat wij zullen leven tot eer van U en tot heil van dit dorp.
Amen.